

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจและการดำเนินงานของบุคลากรตามนโยบาย
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา

**Factors Affecting Understanding and Operations of Staff for of the Office
of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission
Personal Data Protection Policy**

วีรยา ปุยะติ¹, เอกลักษณ์ ไชยภูมิ²

^{1,2}มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย

Weeraya Puyati¹, Akekalak Chaiyapumee²

^{1,2}Kasetsart University, Bangkok, Thailand

✉: weeraya.puy@ku.th
(Corresponding Email)

Received: 08 April 2025; Revised: 06 May 2025; Accepted: 11 May 2025

© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. 2) เปรียบเทียบระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เปรียบเทียบระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกตามปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงานกับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจของบุคลากรตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ของบุคลากรในสำนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกันมีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านช่วงอายุที่แตกต่างกันมีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) บุคลากรที่มีระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานต่างกันมีระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน และ 4) ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ: การประชาสัมพันธ์; ความเข้าใจ; นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.

Abstract

The objectives of this research were to : 1) study the level of understanding of personnel regarding the Personal Data Protection Policy of the Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission (OTEPC); 2) compare the level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC personnel within the OTEPC, classified by personnel factors; 3) compare the level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC personnel, classified by public relations factors; and 4) examine the relationship between the level of internal public relations within the organization and the level of understanding of personnel regarding the Personal Data Protection Policy of the OTEPC. The research findings revealed that: 1) The overall level of understanding of personnel regarding the Personal Data Protection Policy of the OTEPC was high. 2) The comparison of the level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC personnel within the Office, classified by personal factors, showed that personal factors including gender, education level, average monthly income, type of personnel, and duration of employment at the OTEPC did not result in significant differences in the level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC, which did not align with the formulated hypotheses. However, personnel with different age groups showed significant differences in their level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC, which supported the formulated hypothesis. 3) Personnel with different levels of internal public relations within the organization did not show significant differences in their level of understanding of the Personal Data Protection Policy of the OTEPC. 4) Overall, there was no correlation between the level of internal public relations within the organization and the level of understanding of personnel regarding the Personal Data Protection Policy of the OTEPC.

Keyword: Public Relation; Understand; the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission Data Protection Policy

1. บทนำ

การมาถึงของอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าได้เปลี่ยนแปลงโลกของการสื่อสารและการประมวลผลข้อมูลอย่างมหาศาล ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ "บิกดาต้า" (Big Data) ที่มีวิวัฒนาการมา 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรกที่เน้นการจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์, ระยะที่สองที่อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียมีบทบาทในการสร้างข้อมูลทั้งแบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง และระยะที่สามที่สมาร์ทโฟนและ IoT เพิ่มปริมาณข้อมูลระดับเซตดาไบต์ ทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องหาวิธีนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Banu & Yakub, 2020) บิกดาต้ามีประโยชน์ในการวิเคราะห์และพัฒนางานองค์กรและประเทศ โดยช่วยให้เข้าใจความต้องการของผู้ใช้บริการและปรับปรุงบริการภาครัฐ แต่การเข้าถึงบิกดาต้าที่ง่ายขึ้นก็ก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการจัดการข้อมูล โดยเฉพาะการละเมิดความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล กรณีศึกษาเช่นเหตุการณ์เคมบริดจ์ อะนาไลติก้า แสดงให้เห็นถึงปัญหาของการควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการขาดการรักษาความปลอดภัยข้อมูลหรือการละเลย

จากบุคลากรผู้ควบคุมข้อมูล (Anawar, et al., 2022)

และเนื่องด้วยจากที่ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ นำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล (ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580), 2561) อีกทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) หมวดที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน การบริการมีคุณภาพ เข้าถึงได้ มีขีดสมรรถนะสูง มีแนวทางในการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ นั้น (ประกาศ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่13 (พ.ศ.2566 - 2570), 2565) ทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ การเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี จึงได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) เพื่อกำหนดมาตรฐานและมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ทุกมาตราเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 โดย PDPA กำหนดค่านิยามของผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ผู้ควบคุมข้อมูล เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างปลอดภัยและถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งผู้ควบคุมข้อมูล โดยทั่วไปที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนหรือลูกค้าที่มาใช้บริการ จึงต้องมีการกำหนดมาตรการแนวนโยบายและแนว เพื่อให้การดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลมีความปลอดภัย เชื่อถือได้ และเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

เนื่องด้วยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้กำหนดให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ต้องมีการกำหนดมาตรการแนวนโยบายและแนวปฏิบัติตามนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) มีอำนาจหน้าที่และภาระงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งการดำเนินงานตามภาระงานดังกล่าวต้องมีการจัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงมีการกำหนดนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกิดความเชื่อมั่นและมีความโปร่งใสในการดำเนินการ จึงได้ออกประกาศสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เรื่อง นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2565 เป็นต้นไป (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2565) สาระสำคัญของนโยบาย เช่น การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลกับหน่วยงานภายนอก ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจมีความจำเป็นต้องส่งข้อมูลไปยังส่วนราชการ หน่วยงานในกำกับของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการขอใช้ข้อมูล ต้องเข้าเงื่อนไขตามที่ระบุในประกาศเรื่องนโยบายดังกล่าว หน่วยงานที่ขอใช้ข้อมูลจะต้องจัดให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมตามนโยบายนี้ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์

ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะดำเนินการตาม นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของสำนักงาน ก.ค.ศ. และมี มาตรการเพิ่มเติม เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2565)

จากการเผยแพร่ประกาศเรื่องนโยบายดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจและการดำเนินการของบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ สำนักงาน ก.ค.ศ. เนื่องจากสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการทำงานกับหน่วยงาน ทุกภารกิจในการบริหารงานบุคคล ทั้งการรวบรวมจัดเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล การประมวลผลข้อมูล จึงทำให้ บุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งปัจจุบันมีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 324 คน เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. เองนั้น ทำ ได้ง่าย รวดเร็ว และหากบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. ขาดความตระหนักความเข้าใจและไม่มีการดำเนินงาน ตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จะส่งผลให้ข้อมูลส่วนบุคคลเกิดการนำไปใช้ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์จากการขออนุญาตใช้ข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบ ทางตรงหรือทางอ้อมแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล ของหน่วยงาน

จากประเด็นที่กล่าวไปในข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความเข้าใจของ บุคลากรตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตลอดจนถึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ความเข้าใจเรื่องนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. กับการดำเนินงานของบุคลากรตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อนำ ผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดรูปแบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) ใน องค์การต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ของบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ สำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกตามปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของ บุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantity Research) ซึ่งประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 324 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) กำหนดค่าระดับความคลาดเคลื่อนไว้ที่ร้อยละ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นรวม (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .867 ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบเพียงข้อเดียวจากหลายคำตอบและเป็นคำถามปลายปิด ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการประชาสัมพันธ์นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นคำถามปลายปิด โดยแบบสอบถามมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบจาก 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 2 ช่วง จำนวน 20 ข้อ นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบเครื่องมือแล้วไปเก็บข้อมูลโดยจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ และแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. สำนักงาน จำนวน 180 ตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) หาค่าสถิติร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายระดับการประชาสัมพันธ์นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในหน่วยงาน และระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. 2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ค่าสถิติ t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม การทดสอบ F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA Analysis of Variance) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป และในกรณีที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ Least Significant Difference (LSD) และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.

4. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนเพศชายมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 31 - 40 ปี โดยมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคืออยู่ในช่วงอายุ 21 - 30 ปี ที่จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคืออยู่ในช่วงอายุ 51 - 60 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาได้แก่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุดคือการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,001 - 30,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ย 30,001 - 45,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด คือมีรายได้เฉลี่ย 60,001 บาท ขึ้นไป โดยมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ประเภทบุคลากร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบุคลากรประเภทข้าราชการ โดยมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมาได้แก่บุคลากรประเภทลูกจ้างประจำ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุดคือบุคลากรประเภทพนักงานราชการ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ระยะเวลา 1 - 3 ปี ซึ่งมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 10 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุดคือมีระยะเวลาการปฏิบัติงานอยู่ที่ 4 - 6 ปี และ 7 - 9 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ส่วนที่ 2 การประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน

ก.ค.ศ.

สำหรับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ทำการศึกษานี้ประกอบด้วยสื่อ 4 ประเภทหลัก ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกิจกรรม และสื่อสมัยใหม่ โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จากสื่อแต่ละประเภท

ประเภทสื่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประชาสัมพันธ์
1. สื่อบุคคล	3.45	.973	มาก
2. สื่อสิ่งพิมพ์	3.34	1.00	ปานกลาง

3. สื่อกิจกรรม	3.34	1.07	ปานกลาง
4. สื่อสมัยใหม่	3.56	.960	มาก
รวม	3.42	.091	มาก

จาก ตารางที่ 1 พบว่าการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ของหน่วยงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากประเภทสื่อประชาสัมพันธ์ พบว่า สื่อสมัยใหม่ เป็นประเภทสื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56 การประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สื่อบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.45 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ของหน่วยงานจากประเภทสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ของหน่วยงานจากประเภทสื่อกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34

ส่วนที่ 3 ความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.

สำหรับการวิเคราะห์ระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความจำ ความเข้าใจและการแปรผล การนำไปใช้ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ แบ่งระดับออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกรายด้าน

ความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครอง				
ข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.	คัมครอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1. ด้านความจำ		.69	.202	มาก
2. ด้านความเข้าใจและการแปรผล		.83	.136	มาก
3. ด้านการนำไปใช้		.81	.133	มาก
รวม		.78	.114	มาก

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ .78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจและการแปรผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย .83 มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ .81 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความจำ มีค่าเฉลี่ย .69 ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก เช่นกัน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกัน แสดงตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	เปรียบเทียบความเข้าใจนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ของสำนักงาน ก.ค.ศ.			
	t-test	F- test	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	-.071	-	.944	ปฏิเสธสมมติฐาน
ช่วงอายุ	-	3.095	.028*	ยอมรับสมมติฐาน
ระดับการศึกษา	-	.618	.540	ปฏิเสธสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-	.709	.587	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประเภทบุคลากร	-	2.289	.080	ปฏิเสธสมมติฐาน
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ.	-	1.839	.123	ปฏิเสธสมมติฐาน

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกันมีความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จำแนกตามช่วงอายุ

ระดับอายุ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
21 – 30 ปี	41	.739	.140		-.0592*	-.0623*	-0.4312
31 – 40 ปี	86	.798	.106	.0592*		-.0030	0.1611
41 – 50 ปี	39	.801	.091	.0623*	.0030		.0191
51 – 60 ปี	14	.782	.075	.0431	-.0161	-.0191	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของการมีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

บุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่มีช่วงอายุต่างกันด้วยวิธี LSD พบว่ามีจำนวน 2 คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 21 – 30 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .739) มีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 31 – 40 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .798) และกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 21 – 30 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .739) มีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 41 – 50 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .801)

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5 ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น	F- test	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
			ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงาน	.848	.741		✓

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานต่างกัน ภาพรวมมีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ($F = .848$, $Sig = .741$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

และการวิเคราะห์ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.

ระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.	การประชาสัมพันธ์นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.		ระดับความสัมพันธ์
	r	P	
1. ด้านความจำ	.065	.389	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ด้านความเข้าใจและการแปลผล	.183*	.014	มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก
3. ด้านการนำไปใช้	-.092	.218	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	-.071	.346	ไม่มีความสัมพันธ์

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการประชาสัมพันธ์

ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในภาพรวม ($r = -.071, P = .346$) ด้านความจำ ($r = .065, P = .389$) และด้านการนำไปใช้ ($r = -.092, P = .218$) ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้ มีเพียงระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ด้านความเข้าใจและการแปรผลเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับระดับการประชาสัมพันธ์ ($r = .183, P = .014$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก และความสัมพันธ์อยู่ในระดับที่น้อยมาก

5. อภิปรายผล

การอภิปรายผลปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจและการดำเนินงานของบุคลากรตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะอธิบายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า จากผลการศึกษาความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. พบว่า บุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. มีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .78 และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านความจำ ด้านความเข้าใจ และการแปรผล ด้านการนำไปใช้ พบว่าบุคลากรมีความเข้าใจในระดับมากทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .69, .83 และ .81 ตามลำดับ หากวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยจะสังเกตได้ว่า ด้านความจำ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ อภิปรายได้ว่า บุคลากรบางส่วนมีความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. จากการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ตนเกี่ยวข้องอยู่แล้วนั่นก็คือความเข้าใจ ด้านความเข้าใจและการแปรผล กับด้านการนำไปใช้ ตัวอย่าง ประเด็นการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ข้อมูล โดยปัจจุบันสำนักงาน ก.ค.ศ. มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหลากหลายระบบ เช่น ระบบประเมินวิทยฐานะดิจิทัล (DPA) ระบบการย้ายข้าราชการครูผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (TRS) ระบบทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (HRMS) ระบบบริหารการประชุมพร้อมฟังก์ชันรองรับระบบเลขานุการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา (e-Meeting) เป็นต้น ระบบเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขนาดใหญ่ แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. มีการจำกัดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลของเจ้าหน้าที่แต่ละระบบ เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเท่านั้น และบุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. มีความตระหนักว่าไม่สามารถใช้สถานะความเป็นบุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของระบบอื่นที่ตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการได้ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมหากตนเองขอเข้าถึงข้อมูล

ส่วนบุคคลในระบบที่ตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในขณะที่ความเข้าใจที่เป็นด้านความจำ ต้องมีการจดจำการจำกัดความของความหมายในบางคำหรือบางประโยคที่ระบุจากต้นนโยบาย เช่น ประเด็นข้อมูลหมู่โลหิตถือเป็นข้อมูลอ่อนไหว ซึ่งโดยส่วนใหญ่ข้อมูลส่วนบุคคลที่สำนักงาน ก.ค.ศ. มีการจัดเก็บในระบบต่าง ๆ หรือรูปแบบเอกสาร ไม่ได้มีการระบุว่าข้อมูลใดเป็นข้อมูลอ่อนไหว หากบุคลากรที่เป็นผู้จัดเก็บข้อมูล หรือเป็นผู้ดูแลระบบที่มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ศึกษาคำจำกัดความตามนโยบาย อาจไม่สามารถแยกแยะข้อมูลส่วนบุคคลรูปแบบต่าง ๆ ตามคำจำกัดความตามนโยบายได้ เพียงแต่จัดเก็บข้อมูลดังกล่าวตามการดำเนินงานของภารกิจที่ตนดูแลให้ครบกระบวนการไปเท่านั้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า จากผลการศึกษาพบว่าบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านช่วงอายุที่แตกต่างกันมีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอธิบาย ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน บุคลากรมีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของนิรินทร์ วิทยา เกียรติเลิศ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2561) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่ในสหกรณ์โคนมหนองโพราชบุรี จำกัด (ในพระบรมราชูปถัมภ์) ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะเดียวกัน สำนักงาน ก.ค.ศ. มีการประชาสัมพันธ์นโยบายดังกล่าวครอบคลุมและเหมาะสมสำหรับบุคลากรทุกคน มีการเข้าถึงข้อมูล โอกาสในการรับข้อมูลเท่ากัน ไม่มีการจำกัดการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ว่าเป็นบุคลากรเพศใด การศึกษาระดับใด หรือรายได้ระดับใด อีกทั้ง บุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. มีโอกาสในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือนโยบายต่าง ๆ ที่ออกโดยสำนักงาน ก.ค.ศ. อย่างเท่าเทียม แม้จะเป็นภาษาที่ความเป็นทางการ หรือกฎหมาย ก็สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติงานจริงในด้านต่าง ๆ ทำให้ได้รับประสบการณ์โดยตรง บุคลากรสามารถเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจได้ผ่านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน หรือการปฏิบัติงานในสำนักงานไม่ต้องพึ่งพาทรัพยากรส่วนตัว ส่งผลให้ทุกคนได้รับความรู้และสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของนโยบายดังกล่าวได้ในระดับใกล้เคียงกัน

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ประเภทบุคลากร ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกันบุคลากรมีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของธิดานันท์ ทนจิตร (2565) ที่ศึกษาการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับ พ.ศ. 2566 – 2570 : กรณียกย่องข้าราชการสำนักงาน สคร. เนื่องมาจาก บุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ประเภทบุคลากร และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะการทำงานและโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่คล้ายคลึงกัน

ปฏิบัติงานภายใต้กรอบนโยบายเดียวกัน มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเชื่อมโยงกับนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่เสมอ อีกทั้งบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. โดยส่วนใหญ่ทำงานเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เช่น ข้อมูลทะเบียนประวัติข้าราชการ ข้อมูลวิทยฐานะ ข้อมูลการดำเนินการทางวินัย เป็นต้น ดังนั้น บุคลากรมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ ทั้งด้านการจัดเก็บ การใช้งาน หรือการประมวลผลข้อมูล ทำให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินการทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายผ่านการดำเนินงานต่าง ๆ ในหน้าที่ที่ตนเกี่ยวข้องได้อย่างเท่าเทียม

ขณะที่ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า มีปัจจัยส่วนบุคคล มีเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น คือ ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. แตกต่างกันไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของฐิติมา ชื่นวิเศษ, สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และสุพิศ ฤทธิ์แก้ว (2565) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพรบ.การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 นิวัฒน์ พรหมทิพย์ และสัณฐาน ชยนนท์ (2565) ที่ศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ของประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2563) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อพรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ จากผลการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่าบุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ระดับช่วงอายุ 41 – 50 ปี เป็นบุคลากรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ .801 และช่วงอายุ 21 -30 ปี เป็นช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีค่าเฉลี่ย .739 สามารถอธิบายได้ว่าบุคลากรที่มีช่วงอายุ 41 – 50 ปี เป็นช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด นั้น เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่มีความเป็นผู้ใหญ่สูง ทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ มีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาตลอดและมีประสบการณ์ชีวิตเป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นช่วงอายุที่ต้องการความก้าวหน้าทางอาชีพในระดับสูง จึงทำให้ช่วงวัยดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางและนโยบายของหน่วยงานโดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านมา เช่น การได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการร่างระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ของสำนักงาน หรือได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูงในการดำเนินการจัดโครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อนำกรอบแนวคิดมาปรับใช้และพัฒนาระบบการดำเนินงานของสำนักงาน ก.ค.ศ. ขณะที่ช่วงอายุ 21 -30 ปี นั้น เป็นช่วงวัยที่กำลังหาความมั่นคง จึงอยู่ในช่วงเรียนรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ จึงเป็นช่วงที่ต้องเรียนรู้งานพื้นฐานหรือพัฒนาทักษะในหน้าที่เฉพาะของตนเองมากกว่าการทำความเข้าใจในนโยบายต่าง ๆ เช่น การเขียนโครงการหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการประจำปี การร่างหนังสือราชการในรูปแบบต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ในฐานะผู้เข้าร่วม เป็นต้น ซึ่งเป็นไปตามผลการศึกษาของ Weintraub, Maddox, & Byrnes. (2015) ที่ระบุว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ช่วงวัยที่แตกต่างกัน อาจทำให้มีมุมมองหรือให้ความสำคัญกับบางเรื่องที่แตกต่างกัน ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของอายุจะมาพร้อมกับประสบการณ์ส่วนตัวที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งประสบการณ์ส่วนตัวก็เป็นอีกเป็นปัจจัยด้วย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีระดับการประชาสัมพันธ์

ในหน่วยงานต่างกั้มีระดับความเข้าใจต่อนโยบายการค้้ครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอ้อมใจ ชูยศ (2563) ที่ศึกษาการรับรู้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ของตัวแทนผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ อ. เมืองยโสธร จ.ยโสธร อภิปรายได้ว่า เนื่องจากระดับความเข้าใจของบุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. บางส่วน ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานหรือการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในเนื่้องงานอย่างสม่าเสมอซึ่งเป็นความรู้เชิงปฏิบัติ (Practical Knowledge) ส่งผลให้บุคลากรมีความเข้าใจในนโยบายดังกล่าวจากกระบวนการทำงานแม้ว่าจะไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์ในระดับสูง ตัวอย่าง การจำกัดการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของระบบเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลดิจิทัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้เฉพาะภารกิจที่เป็นเจ้าของระบบ หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเท่านั้น บุคลากรในสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนใหญ่มักเรียกว่า แอดมินระบบ นั้นเอง จากการจำกัดสิทธิดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของระบบต่าง ๆ มีความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนมีสิทธิเข้าถึงว่าหากมีการให้สิทธิแก่บุคลากรที่ไม่เกี่ยวข้องอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเอง ภารกิจ และหน่วยงานด้านความรับผิดชอบในการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลได้ อีกประการคือ แม้บุคลากรจะมีระดับการประชาสัมพันธ์ที่ต่างกันเนื่้องปริมาณแต่ความเข้าใจของบุคลากรอาจขึ้นอยู่กั้ความตั้งใจในการรับข้อมูล ความแตกต่างในการรับข้อมูล การจำ การแปรผลข้อมูลของบุคลากรแต่ละบุคคลด้วย นอกจากนั้นนโยบายการค้้ครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ถือเป็นเรื่องใหม่ของบุคลากรบางส่วนการประชาสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวอาจยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความแตกต่างในระดับความเข้าใจได้มากนัก และประการสุดท้ายทุกหน่วยงานมีการประชาสัมพันธ์นโยบายการค้้ครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานในรูปแบบเดียวกันโดยเฉพาะบนเว็บไซต์หลักของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเนื่้องหาของนโยบายดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกัน บุคลากรบางส่วนอาจเคยรับรู้เนื่้องนโยบายดังกล่าวจากของหน่วยงานอื่นมาบ้างแล้ว เป็นอีกประเด็นที่ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจไม่แตกต่างกันแม้จะมีระดับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่แตกต่างกัน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการค้้ครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทั้งในภาพรวม ด้านความจำ และด้านการนำไปใช้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ระดับความเข้าใจและการแปรผลนั้น มีความสัมพันธ์กับระดับการประชาสัมพันธ์ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับเล็กน้อย และมีทิศทางเชิงบวก สามารถอภิปรายได้ว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการค้้ครองข้อมูลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในภาพรวม ด้านความจำ และด้านการนำไปใช้ เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์นโยบายดังกล่าวในสำนักงาน ก.ค.ศ. อาจเป็นเพียงช่องทางหนึ่งที่ทำให้บุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. เข้าใจนโยบายมากขึ้น บุคลากรบางส่วนได้รับความเข้าใจนโยบายดังกล่าวจากประสบการณ์ทำงานจริง หรือความรู้เชิงปฏิบัติ (Action-Based Knowledge) ที่ต้องดำเนินการเกี่ยวข้องกั้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงอยู่แล้ว เช่น การ

ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการบริหารงานบุคคลว่าดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือไม่ กระบวนการทำงานดังกล่าว บุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ต้องมีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทะเบียนประวัติข้าราชการ วุฒิการศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ข้อมูลการบรรจุและแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ เป็นต้น และบุคลากรบางส่วนอาจมีการเข้าถึงนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งหน่วยงานอื่นที่นอกเหนือจากสำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งมีเนื้อหาสาระของนโยบายที่คล้ายคลึงกันอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ความเข้าใจในนโยบายที่เกิดขึ้นกับบุคลากรดังกล่าวไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งเป็นความรู้จากเอกสารหรือแหล่งอ้างอิงที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Document-Based Knowledge) เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

และจากผลการศึกษาที่พบว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ด้านความเข้าใจและการแปรผลมีความสัมพันธ์กันในระดับเล็กน้อย อภิปรายได้ว่า ความเข้าใจและการแปรผลเป็นกระบวนการที่บุคลากรต้องวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ได้รับจากการประชาสัมพันธ์ หากบุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ของนโยบายที่เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเจตนารมณ์ของการออกนโยบาย คำอธิบายที่ละเอียด ภาษาที่เป็นทางการของนโยบายได้รับการอธิบายอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน ก็จะทำให้บุคลากรมีความเข้าใจเนื้อหาสาระ และสามารถนำมาปฏิบัติงานได้ตรงตามเจตนารมณ์ของการออกนโยบายมากยิ่งขึ้น แตกต่างจากด้านความจำและด้านการนำไปใช้ที่หากบุคลากรปฏิบัติงานมีบทบาทที่ต้องดำเนินการเกี่ยวข้อง กับข้อมูลส่วนบุคคลก็สามารถเข้าใจนโยบายได้จากการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ จากผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่าบุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. มีแนวโน้มได้รับความรู้ความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติ (Action-Based Knowledge) มากกว่าจะเป็นความรู้ที่มาจากแหล่งเอกสารหรือแหล่งอ้างอิงที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Document-Based Knowledge) เช่น กระบวนการดำเนินการงานการประเมินเพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะ เชี่ยวชาญและวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งส่วนงาน ที่บุคลากรต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูฯ ที่จัดส่งข้อมูลประวัติส่วนตัว และผลงานที่ขอเข้ารับการประเมิน ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ตรวจสอบคุณสมบัติซึ่งต้องมีการตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียดทั้งในส่วนทะเบียนประวัติการรับราชการ (ก.พ. 7 หรือ ก.ค.ศ. 16) วุฒิการศึกษา การดำรงตำแหน่งและเงินเดือน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กรณีที่คำขอ ดังกล่าวจัดส่งข้อมูลการตรวจสอบไม่ครบถ้วน บุคลากรของสำนักงาน ก.ค.ศ. ต้องมีการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ผ่านส่วนราชการซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการครูฯ การร้องขอเอกสารนั้น บุคลากรทราบได้จากการปฏิบัติว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องการตรวจสอบเพิ่มเติมของแต่ละรายนั้น อ้างอิงข้อมูลจากเอกสารใด เป็นต้น

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจและการดำเนินงานของบุคลากรตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ผู้ศึกษานำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีช่วงอายุต่างกันมีระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่แตกต่างกัน โดยช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และช่วงอายุ 21 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สิ่งที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ควรพิจารณาดำเนินการคือ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุ เพื่อให้บุคลากรเห็นความสำคัญของนโยบายดังกล่าวว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงาน หรือมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกคนอย่างไร อีกทั้งความแตกต่างในระดับความเข้าใจต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรในแต่ละช่วงอายุ สะท้อนถึงบทบาท ประสบการณ์ และโอกาสในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน สำนักงาน ก.ค.ศ. ต้องมีการปรับกลยุทธ์ในการอบรมและสื่อสารให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอายุ การจัดการความรู้ในองค์กร (KM) ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความสนใจของแต่ละช่วงวัย แต่เนื้อหาความรู้ยังคงเป็นประเด็นเดียวกัน เช่น ช่วงวัย 21 – 30 ปี เป็นช่วงวัยที่สนุกกับการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning การส่งเสริมความรู้อาจเน้นการทำกิจกรรม หรือช่วงวัย 31 – 40 ปี เทคโนโลยีดิจิทัลเริ่มมีบทบาทที่ช่วยในการสร้างการเรียนรู้ อาจจัดการความรู้ในรูปแบบคลิปวิดีโอ หรือ E- Learning ส่วนในช่วงวัย 51 – 60 ปี ช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยที่คนส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในระดับสูงอยู่แล้ว มีเครือข่ายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ การเสริมสร้างความรู้อาจให้เป็นตัวแทนของหน่วยงานเข้าร่วมประชุมเชิงวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น จะช่วยลดช่องว่างของระดับความเข้าใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามนโยบายในภาพรวมของบุคลากรในสำนักงาน เน้นการสื่อสารที่เข้าถึงง่ายและเหมาะสมกับบุคลากรทุกช่วงอายุ

2. จากการศึกษาพบว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทั้งในภาพรวม ด้านความจำ และด้านการนำไปใช้ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ระดับความเข้าใจด้านความเข้าใจและการแปรผลนั้นมีความสัมพันธ์กับระดับการประชาสัมพันธ์ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับเล็กน้อย และมีทิศทางเชิงบวก แสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถกระตุ้นความเข้าใจเชิงลึกหรือการประยุกต์ใช้นโยบายได้มากเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยแวดล้อมด้านอื่น ๆ เช่น ความซับซ้อนของเนื้อหา บุคลากรมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อย หรือวิธีการประชาสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย แต่อาจสะท้อนว่าการประชาสัมพันธ์มีบทบาทในการสร้างความตระหนักและความเข้าใจเบื้องต้น และผลการศึกษาข้างบ่งชี้ว่า บุคลากรอาจได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายในภาพรวมจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงหรือการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลอื่นมากกว่าการประชาสัมพันธ์โดยตรงจากหน่วยงาน ดังนั้น สิ่งที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ควรพิจารณาดำเนินการคือปรับรูปแบบการประชาสัมพันธ์ให้มีความ

น่าสนใจและเข้าใจง่าย หรือจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจ นำเสนอกรณีศึกษาการประยุกต์ใช้นโยบายในงานจริงเพื่อให้บุคลากรเชื่อมโยงกับการทำงานและเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น หรือพิจารณาใช้วิธีการอื่น ๆ ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ เช่น การจัดให้มีระบบ E- Learning พร้อมแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของแต่ละบทเรียน สำหรับการศึกษา กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการฯ นโยบายต่าง ๆ ที่ออกโดยสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นการให้ความรู้ในรูปแบบแหล่งอ้างอิงที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Document-Based Knowledge) จะทำให้บุคลากรมีความเข้าใจเชิงลึกมากขึ้น นอกเหนือจากความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน (Action-Based Knowledge) เพียงอย่างเดียว การเกิดความรู้ของบุคลากรที่ควบคู่กันนี้จะช่วยให้กระตุ้นบุคลากรให้รู้สึกมีความมั่นใจในความรู้ของตนเอง ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้รับบริการอย่างครบถ้วนทุกประเด็น มีส่วนร่วมและสามารถนำนโยบายดังกล่าวไปปรับใช้ได้จริงในบริบทงานของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า ระดับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานกับระดับความเข้าใจของบุคลากรต่อนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. ด้านการนำไปใช้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น เพื่อให้การประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลกับหน่วยงาน คัดค้านกับงบประมาณที่ใช้สำหรับการประชาสัมพันธ์นโยบาย และบุคลากรสามารถนำนโยบายที่ได้รับจากการประชาสัมพันธ์นำไปใช้ได้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทที่ต้องการสื่อสาร สิ่งที่สำคัญสำนักงาน ก.ค.ศ. ควรพิจารณาดำเนินการ คือ การเชื่อมโยงเนื้อหาหรือการสร้างระบบความเข้าใจรวมภายในองค์กร เกี่ยวกับสาระสำคัญของนโยบายกับบริบทการทำงานจริง แทนที่จะนำเสนอคู่มือนโยบายฉบับเดียวที่อาจมีความเป็นนามธรรมและเข้าถึงยากเพราะบริบทการทำงานของแต่ละภารกิจไม่เหมือนกัน การจัดทำคู่มือย่อยหรือเอกสารสรุปสำหรับแต่ละภารกิจ จะช่วยให้บุคลากรเห็นภาพและเข้าใจถึงวิธีการนำนโยบายไปปรับใช้กับหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองได้อย่างชัดเจน เช่น คู่มือเกี่ยวกับการขอความยินยอมในการเก็บรักษาข้อมูลพนักงานใหม่สำหรับฝ่ายบริหารงานบุคคล ในขณะที่ภารกิจที่ดูแลงานคำขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ หรือการตรวจติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลที่ต้องมีการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะได้รับคู่มือแนวปฏิบัติการจัดเก็บและทำลายเอกสารข้อมูลส่วนบุคคลตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น นอกจากนี้อาจพิจารณาการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะในการนำนโยบายไปใช้ การจัดอบรมตามกลุ่มงานที่เน้นการจำลองสถานการณ์ จะช่วยให้บุคลากรได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้วิธีการตัดสินใจและการดำเนินการที่ถูกต้องตรงกัน เป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สอบถามข้อสงสัย และเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงการระบุปัญหาและหาแนวทางแก้ไขจากทั้งผู้บริหาร ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ผ่านการจัดทำคู่มือและจัดอบรมเชิงปฏิบัติการนี้จะส่งผลให้บุคลากรเข้าใจในแนวปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ลดความแตกต่างในการตีความ สามารถนำความเข้าใจไปสู่การนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น สัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับคณะทำงานร่างนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

บุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อเป็นข้อมูลเสริมเพิ่มเติมกับการวิจัยเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก วงศ์สวัสดิ์, & วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2563). ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสำนักงานใหญ่. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 7(2), 53–67. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/kupsrj/article/view/247363/168013>
- จิตติมา ชื่นวิเศษ, สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, & สุพิศ ฤทธิ์แก้ว. (2565). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 และประสิทธิภาพการบริหารงานพัสดุของเจ้าหน้าที่พัสดุ โรงพยาบาลชุมชน. *เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์*, 18(2), 70–95. <https://so15.tci-thaijo.org/index.php/bae/article/view/408/258>
- ธิดานันท์ ทันจิตร. (2565). การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2566 - 2570: กรณีศึกษาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
<https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/84571/1/6480060124.pdf>
- นิรินทร์ วิทยาเกียรติเลิศ, & วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2561). ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่ในสหกรณ์โคนมหนองโพราชบุรี จำกัด (ในพระบรมราชูปถัมภ์). *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 7(1), 214–224. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/229621/156245>
- นิวัฒน์ พรหมทิพย์, & สันฐาน ชยนนท์. (2565). ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ของประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. *วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ*, 5(2), 193–210. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/WPSMS/article/view/255971/171623>
- ประกาศ เรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570). (1 พฤศจิกายน 2565). *ราชกิจจานุเบกษา*, 139(พิเศษ 158 ง), 1.
<https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17228179.pdf>
- ประกาศ เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580). (13 ตุลาคม 2561). *ราชกิจจานุเบกษา*, 135(ตอนที่ 82 ก), 1. <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17061918.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2565). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเรื่องนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ก.ค.ศ.* สืบค้น 10 มกราคม 2567, จาก https://otepc.go.th/th/content_page/item/4129-

[2022-10-07-05-58-22.html](https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/9057?locale=th)

อ้อมใจ ชูยศ. (2563). การรับรู้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ของตัวแทนผู้ประกอบการในเขตพื้นที่อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

<https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/9057?locale=th>

Anawar, S., et al. (2022). Security and privacy challenges of big data adoption: A qualitative study in telecommunication industry. *International Journal of Interactive Mobile Technologies*, 16(19), 81–97. <https://online-journals.org/index.php/i-jim/article/view/32093/12105>

Banu, A., & Yakub, M. (2020). Evolution of big data and tools for big data analytics. *Journal of Interdisciplinary Cycle Research*, 12(10), 309–316. https://www.researchgate.net/publication/345573305_EVOLUTION_OF_BIG_DATA_AND_TOOLS_FOR_BIG_DATA_ANALYTICS

Weintraub, S., Maddox, C. T., & Byrnes, K. (2015). *Communicating in your personal, professional and public lives*. Dubuque: Kendall Hunt.